

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **P. H.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Kiršnerem
sídlem Rumunská 1720/12, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2020, č. j.: 4594/2020-160-SPR/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2020, č. j.: 4594/2020-160-SPR/3, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 26. 8. 2020, č. j.: MHMP 1309159/2020/ŠkM, kterým byl žalobce uznán vinným z (byť i nedbalostního) porušení povinnosti uložené mu ustanovením § 12 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Za naplnění skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu byla žalobci podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Současně mu byla uložena povinnost uhradit Magistrátu hl. m. Prahy náhradu nákladů řízení v paušální částce 6 000 Kč podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a § 6 odst. 1, 2 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení. Žalobce se měl uvedeného přestupku dopustit tím, že dne 29. 10. 2019 kolem 08:50 hodin řídil motorové vozidlo tovární značky (dále jen „tov. zn.“) X., registrační značky (dále jen „rz“) X. (provozovatel: X., se sídlem X.) po ulici Vysočanská v Praze 9, ve směru jízdy od ulice Lovosická k ulici Ďáblická, v pravém jízdním pruhu. V uvedené ulici, v blízkosti sloupu veřejného osvětlení č. 901736, při přejíždění z pravého jízdního pruhu do levého jízdního pruhu ohrozil a omezil řidiče J. J., nar. X., bytem X. (dále též „J. J.“), který řídil vlastní motocykl tov. zn. X., rz X., a to ve shodném směru jízdy, v levém jízdním pruhu; došlo ke vzájemnému střetu obou vozidel; při dopravní nehodě došlo ke zranění řidiče J. J., který byl vozidlem RZS převezen k ošetření do Fakultní nemocnice Na Bulovce, odkud byl bez nutnosti hospitalizace následně propuštěn; dále vznikla hmotná škoda na zúčastněných vozidlech; žalobce tedy měl, byť i z nedbalosti, jako řidič motorového vozidla při přejíždění z pravého jízdního pruhu do levého jízdního pruhu ohrozit a omezit řidiče jedoucího v levém jízdním pruhu.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že správní orgány dospěly k nesprávnému právnímu posouzení, zjištěná rychlost motocyklisty (J. J.) byla až 70 km/h, tedy až o 20 km/h vyšší než povolená rychlost, motocyklista není důvěryhodný, neboť jako svou rychlost uváděl 50 km/h, přitom v případě dodržení maximální povolené rychlosti motocyklistou by k nehodě nedošlo, alespoň znalec to nevyloučil, potom nelze s jistotou tvrdit, že žalobce omezil a ohrozil řidiče motocyklu, znalec taktéž nevyvrátil žalobcovo tvrzení o prvním nárazu motocyklu až po nějaké době od zařazení do levého jízdního pruhu, k nehodě došlo jen kvůli jednání motocyklisty. Argumentace správních orgánů je nepřesvědčivá, jelikož dospěly k jednoznačnému stanovení průběhu události, ač znalec nebyl schopen odpovědět na všechny otázky, skutkový stav nebyl zjištěn nade vší pochybnost, naplnění skutkové podstaty přestupku mu nebylo prokázáno, je třeba uplatnit zásadu in dubio pro reo.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Podstata řízení o přestupku spočívala pouze v žalobcově způsobu jízdy, ze skutkových poznatků vyplynulo omezení i ohrožení řidiče motocyklu v rozporu s povinností dle § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, taktéž znalec shledal žalobcovo jednání omezujícím a ohrožujícím, za způsobení dopravní nehody žalobce stíhán nebyl, jeho námitky v tomto směru jsou proto irelevantní. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 29. 10. 2019 kolem 08:50 hodin měl žalobce řídit motorové vozidlo tovární značky (dále jen „tov. zn.“) X., registrační značky (dále jen „rz“) X. (provozovatel: X., se sídlem X.) po ulici Vysočanská v Praze 9, ve směru jízdy od ulice Lovosická k ulici Ďáblická, v pravém jízdním pruhu. V uvedené ulici, v blízkosti sloupu veřejného osvětlení č. 901736, při přejíždění z pravého jízdního pruhu do levého jízdního pruhu měl ohrozit a omezit řidiče J. J., který řídil vlastní motocykl tov. zn. X., rz X., a to ve shodném směru jízdy, v levém jízdním pruhu; došlo ke vzájemnému střetu obou vozidel; při dopravní nehodě došlo ke zranění řidiče J. J., který byl vozidlem RZS převezen k ošetření do Fakultní nemocnice Na Bulovce, odkud byl bez nutnosti hospitalizace následně propuštěn; dále vznikla hmotná škoda na zúčastněných vozidlech.
6. Součástí spisového materiálu je též protokol o nehodě v silničním provozu ze dne 29. 10. 2019 e. č. KRPA-17421-3/DN-2019-106, fotodokumentace z místa dopravní nehody, plánek místa dopravní nehody a žalobcova evidenční karta řidiče.
7. Příkazem ze dne 17. 1. 2020, č. j.: MHMP 105407/2020/ŠkM, byl žalobce uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. Proti příkazu podal žalobce odpor.
8. Ve věci se konalo jednání, o němž byl pořízen protokol ze dne 10. 3. 2020, č. j.: MHMP 420647/2020/ŠkM. Během jednání poskytl svědeckou výpověď účastník nehody J. J., která je zaznamenána v protokolu ze dne 10. 3. 2020, č. j.: MHMP 421743/2020/ŠkM, svědek mj. sdělil, že před zahájením brzdění jel rychlostí 50 km/h, před střetem neviděl na žalobcově vozidle zapnuté levé směrové světlo.
9. Ve věci byl dne 20. 5. 2020 zadán a následně vypracován znalecký posudek č. 3490 – 17/20, z posudku Ing. X., znalce profilujícího se v oblasti silniční dopravy, bylo zjištěno, že motocykl svědka J. před zahájením brzdění jel rychlostí 64 až 70 km/h, v okamžiku přejíždění žalobcova vozidla do levého pruhu se motocykl svědka nacházel od místa najetí žalobcova vozidla ve vzdálenosti pouze 8 až 13 m, přjetím do levého jízdního pruhu vytvořil žalobce svědku J. neočekávanou překážku a donutil jej k intenzivnímu brzdění, čímž došlo ke smyku, pádu motocyklu na vozovku a nárazu do zadní části žalobcova vozidla. Znalec se nedokázal vyjádřit k tomu, zda k prvnímu nárazu motocyklu do žalobcova vozidla došlo až po určité době, jak vypověděl žalobce, ani k tomu, zda by k nehodě pravděpodobně došlo i v případě, že by svědek J. jel se svým motocyklem povolenou rychlostí 50 km/h.
10. Žalobce se seznámil s podklady a dne 31. 7. 2020 se k věci vyjádřil; vyjádření koresponduje s textem žaloby.
11. Přípisem ze dne 3. 8. 2020, č. j.: MHMP 1203889/2020/ŠkM, bylo zahájeno přestupkové řízení taktéž se svědkem J. pro překročení povolené rychlosti 50 km/h, jelikož jeho rychlost před zahájením brzdění se pohybovala v rozmezí 64 až 70 km/h.
12. Prvostupňový orgán vydal ve věci dne 26. 8. 2020 rozhodnutí (č. j.: MHMP 1309159/2020/ŠkM), kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. V odůvodnění se prvostupňový orgán opřel o shromážděné podklady, mj. o znalecký posudek Ing. X., konstatoval vyvolání nebezpečné situace žalobcem,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

překročení povolené rychlosti jízdy svědkem J. neshledal natolik extrémním, aby žalobci znemožnilo zabránit omezení či ohrožení svědka, irrelevantní shledal otázku, zda by k nehodě došlo i tehdy, pokud by svědek J. jel povolenou rychlostí 50 km/h, zavinění dovedl nedbalostní a uložil žalobci sankci na samé spodní hranici zákonné sazby (1 500 Kč).

13. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a potvrdil rozhodnutí prvostupňového orgánu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
16. Podle ust. § 12 odst. 5 věty první zákona o silničním provozu *přejíždět z jednoho jízdního pruhu do druhého smí řidič jen tehdy, neohrozí-li a neomezí-li řidiče jedoucího v jízdním pruhu, do kterého přejíždí; přitom musí dávat znamení o změně směru jízdy.*
17. Podle ust. § 2 písm. l) zákona o silničním provozu *pro účely tohoto zákona nesmět ohrozit znamená povinnost počínat si tak, aby jinému účastníku provozu na pozemních komunikacích nevzniklo žádné nebezpečí.*
18. Podle ust. § 2 písm. m) zákona o silničním provozu *pro účely tohoto zákona nesmět omezit znamená povinnost počínat si tak, aby jinému účastníku provozu na pozemních komunikacích nebylo nijak překáženo.*
19. Soud předně uvádí, že chybné uvedení rychlosti motocyklu svědkem J. není způsobilé zpochybnit dostatečná skutková zjištění založená na znaleckém posudku i ostatních důkazech. Výpověď svědka nebyla v této věci zásadním důkazem, tudíž ani jeho případná nevěrohodnost by na posouzení věci neměla vliv.
20. Podstatná není ani nemožnost znalce zodpovědět otázku, zda by k dopravní nehodě došlo i za situace, kdy by svědek J. dodržel nejvyšší povolenou rychlost 50 km/h. Přestupkové jednání, které je žalobci kladeno za vinu, nespočívalo ve způsobení dopravní nehody, ale toliko v ohrožení a omezení řidiče motocyklu. Jak ale již prvostupňový správní orgán uvedl a dostatečně odůvodnil, rychlost motocyklu nebyla natolik extrémní, aby žalobci znemožnila vyhnout se nebezpečné situaci, uvedený závěr opřel též o relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), konkrétně o rozsudek ze dne 21. 12. 2017, č. j. 1 As 313/2016 – 66. I kdyby tak k dopravní nehodě nedošlo (svědek J. by se střetu vyhnul), nic by to neměnilo na žalobcově omezujícím a ohrožujícím jednání, když přejížděl do levého jízdního pruhu v okamžiku, v němž byl svědkův motocykl vzdálen toliko 8 až 13 metrů, jak konstatoval znalec. Ostatně, ani ohledně dopravní nehody (pokud by mu byla kladena za vinu) by žalobce nevyvíňovalo, kdyby měl na jejím způsobení podíl i jiný účastník silničního provozu, nýbrž postačí, pokud by jeho jednání bylo pouze jednou z více nutných podmínek pro vznik následku (k tomu lze odkázat např. na rozsudek NSS ze dne 18. 1. 2012, č. j.: 4 Ads 109/2011 – 69). Lze dodat, že ani jednání svědka J. nezůstalo

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

ze strany správních orgánů bez povšimnutí, jelikož ve správním spisu je obsažen přípis, jímž bylo zahájeno přestupkové řízení i s ním.

21. Nemožnost znalce zodpovědět některé položené otázky neznamena irelevanci jeho ostatních závěrů. Zjištění, že svědek J. jel na svém motocyklu sice zvýšenou, ale nikoliv extrémně, rychlostí 64 až 70 km/h a žalobcův vůz byl v okamžiku přejíždění vzdálen od svědkova motocyklu pouze 8 až 13 metrů jsou dostatečná k tomu, aby v kontextu dalších zjištění (např. přehlednost úseku, suchá vozovka) byla bez důvodných pochybností prokázána žalobcova vina z omezení a ohrožení svědka J. v silničním provozu, což bylo následně kvalifikováno jako přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Nemožnost zjistit, zda by k nehodě došlo i při dodržování právních předpisů svědkem J. a zda k prvnímu nárazu motocyklu došlo až po nějaké době, nemůže na uvedených závěrech nic změnit.
22. Je pravdou, že znalec v posudku překročil své kompetence, hovořil-li přímo o porušení pravidel silničního provozu, neboť znalecké zkoumání se má týkat otázek skutkových. K dokazování znaleckým posudkem ve správním řízení se vyslovil NSS v právní větě k rozsudku ze dne 12. 5. 2010 č.j. 1 Afs 71/2009 – 113, publ. pod č. 2313/2011 Sb. NSS: *„Znalci se ve správním nebo soudním řízení přibírají k tomu, aby jednak pozorovali skutečnosti, jejichž poznání předpokládá zvláštní odborné znalosti, jednak z takovýchto pozorování vyvozovali znalecké úsudky (posudky). Znalci se však nepřibírají, aby sdělovali úřadu nebo soudu své názory a úsudky o otázkách rázu právního nebo o otázkách, k jejichž správnému porozumění a řešení není zapotřebí odborných vědomostí nebo znalostí, nýbrž stačí, s ohledem na povahu okolností případu, běžná soudcovská zkušenost a znalost. Ve správním řízení vedle toho platí, že se znalec nepřibírá též tehdy, pokud správní orgán disponuje potřebnými odbornými znalostmi či si může opatřit odborné posouzení předmětných skutečností ze strany jiného správního orgánu (srov. § 56 správního řádu z roku 2004).“* Nicméně, znalecký posudek ob stojí, neboť je z podstatné části založen na skutkových zjištěních se závěrem, že žalobce vytvořil svědkovi J. neočekávanou překážku a donutil ho k intenzivnímu brzdění motocyklu, správní orgány pak právní závěry znalce nikterak automaticky nepřevzaly, ale na základě znaleckého posudku v kontextu dalších důkazů přikročily ke zcela autonomnímu právnímu posouzení. Spekulace znalce o protiprávnosti žalobcova jednání tak neměly žádný vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé.
23. Argumentace správních orgánů ohledně skutkových i právních závěrů tudíž byla autonomní a dostatečně přesvědčivá, ve vztahu k přestupkovému jednání byl zjištěn skutkový stav bez důvodných pochybností, otázky, na něž nebyl znalec schopen odpovědět, nebyly pro posouzení věci zásadní, co do podstatných okolností byl naopak znalecký posudek úplný a přesvědčivý, zásadní otázky pro vyhodnocení přestupkového jednání znalec uspokojivě zodpověděl. Správní orgány se nijak nepokoušely spekulovat o skutkových otázkách, které znalec nedokázal zodpovědět. Lze tak uzavřít, že žalobci byla vina prokázána nade vší pochybnost, důkazy hodnocené zvláště i ve svém souhrnu byly v tomto ohledu jednoznačné a správní orgány je řádně vyhodnotily s logickými a konzistentními závěry. Při jednoznačném zjištění skutkového stavu nebylo namístě uvažovat ani o aplikaci zásady in dubio pro reo.
24. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.r.s. jako nedůvodnou zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. února 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce